

Celal Odabaş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.7.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

23 Nisan....

" Kızıma.."

Egemenlik bizlere armağan oldu bu gün.
Ey! Asil Türk çocuğu,ecdadına bak öğün.
Atatürk sana rehber,Nisanlar olsun düğün.
Haykır hür ufuklara,bugün 23 Nisan.

Sana ağlamak değil,bak gülmek yaraşıyor,
Sevgin çağlayan gibi,her engeli aşıyor,
Ne mutlu damarların asil bir kan taşıyor,
Gül ki sen güller açsın,bu gün 23 Nisan.

Özgürlük nefes,nefes; hürriyet yudum,yudum;
Cumhuriyet ananın kollarında büyüdün,
Aydınlık ufuklara başın dim dik yürüdün,
Atamın armağanı sana 23 Nisan.

Erzurum - 1984

Celal Odabaş

Ak Deniz..

Ey...
Mavi aşkım..
Kara sevdam..
Sana ne şiirler yazıldı,
Sana ne şarkılar söylendi ki bilir.
Toroslardan Karaca oğlan nağmeleri sürüklendi sularla.
Dadaloğlu'ndan esintiler getirdi kara yel.
Yağmurlar taşıdı,
Kerem ile Aslı,
Ferhat ile Şirin,
Leyla ile Mecnun'un özlemini.
Sana döktüler tüm sırlarını sevdalılar.
Gece sahilde,
Süzüldü koynuna ay ışığıyla;
Serenatlar,
Aryalar..
Sen,
Yakamozlarla kucakladın hasreti.
Umutları da aldın,
Umutsuzlukları da..
Gök kuşağı sarmadan hülyalarımı.
Gök yüzüne inat.
Beni de al yürek yaram..
Mavi aşkım...
Kara sevdam...

Celal Odabaş

Alanya

Tahtında sultanlar payidar oldu,
Hani sarayların yok mu Alanya.
Rengin neden böyle sarardı soldu,
Dostundan düşmanın çok mu Alanya,

Saray Mahallesi saraysız kalmış,
Yerini oteller,moteller almış,
Para,pul insanın aklını çalmış,
Zenginin aç,fakir tok mu Alanya.

Nerde çarşıdaki demircilerin,
Antikamı oldu semercilerin,
Devesiz kalmış devecilerin,
Bu sana revamı,hak mı Alanya.

Susuzluk çekiyor şimdi Sugözü,
Bu hale koyanın ak olsun yüzü,
Varsa söyleyecek haklı bir sözü,
Söylesin kara mı,ak mı Alanya.

Gül'e hasret kalmış Güller Pınarı,
Kuruttular Lifos'taki çınarı,
Pis kokular sardı dört bir kenarı,
Şu akan lağım mı,Sak'mı Alanya.

Tepe Mahallesi,Bektaş Sırtları,
İçten içe yedi beton kurtları,
Turizme bağladık tüm umutları,
Derdine bir deva yok mu Alanya.

İskelesi,tersanesi,kulesi,
Surları sanki Arslan yelesi,
Cihanı dolaşsan yok ki böylesi,
Görenin şaşıyor akli Alanya.

Nerede beyler,nerde ağalar;
Viraneye döndü bahçeler bağlar,
Dönüyor devran,değişti çağlar,
Sende ne çileler saklı Alanya.

Meftunizade'yim yabancı adım,
Dolaştım her yanı ben adım,adım;
Şu fani dünyadan bir tat almadım,
Bencileyin kara bahtlı Alanya.

Celal Odabaş

Anadolu Destanı...

" Kızıma.."

Dört nala at koşturup,Malazgirt savaşından,
Sarsılmaz bir imanla,gazanın ta başından,
Yeri göğü inletti Allah,Allah sesleri,
Anadolu'ya girdi Alparslan'ın erleri.

Anadolu'm Türklükle işte böyle tanıştı,
Kahraman akıncılar bir biriyle yarıştı,
Yurt yaptı bu toprağı sulayarak kanıyla,
Bedelini ödedi o,mübarek kanıyla.

Ulu bir çınar olup,kök saldı üç kıtaya;
İstanbul'u feth edip dayandı Avrupa'ya,
O fetih ki,Fatih'e nasip etti yaradan,
Yürüttü kağrı gibi gemileri karadan.

Zafere zafer kattı bütün ulu hakanlar,
Tuna nehri aşıldı,selam durdu balkanlar;
Ey! ..Asil Türk çocuğı ecdadını iyi tanı,
Alsın da dünyaları,verme cennet vatani.

Okul şiirleri serisi Erzurum - 1986

Celal Odabaş

Anam Sizi Affetmez,

Kısa künyem; şehit Mehmet,Cudi Dağı'ndan.
Pusuda kör bir kurşun delip geçti bağrımdan.

Sarılıp,göğsümdeki Ayyıldız'lı bayrağa,
Ana kucağı gibi,düştüm kara toprağa.

Vatan oldu toprak,kanımızla sulandı,
Tabutumuz omuzlarda memlekete yollandı.

Acı vermiyor bana bedenimdeki yaram.
Baş ucumda ağlıyor,zavallı garip anam.

Yüreğindeki ateş göz yaşını kurutmuş.
Sanki,şehit anası olduğunu unutmuş.

Yalnız değilim anam bu kutsal yolculukta.
Alanyalı Ahmet'te yanımdaki tabutta.

Askere de birlikte gelmiştik onunla biz,
Şehadette de Cennette de aynı tertibiz.

Cudi Dağından biz buraya dağıtım olduk.
Gelip yemyeşil bir vadide karargah kurduk.

Meyve bahçeleri içinde buz gibi sular,
Tarifi imkânsız,ebedi bir hayat sundular.

Senin yerinde hazır benim yanı başımda.
Anam,nurdan bir taç giyeceksin başına.

Ne olursun üzülme,ağlama güzel anam.
Sen ağladıkça bak nasıl kanıyor yaram.

Demedin mi yollarken kulağıma eğilip,
Sütüm helâldir oğul,ya gazi ol ya şehit.

Kuşanıp silahımı her gün kıtama gidiyorum.
Düşmanla savaşıyor ve nöbet tutuyorum.

Bu sabah bir sessizlik,bu gün bir tuhaflık var,
Bir günde yaz tükendi,sanki geldi Sonbahar.

Tüm yapraklar pörsüdü,akar sular kuruyor.
Kalbim yerinden fırlayacak gibi vuruyor.

Gözümüze melekler bir tülbent bağlıyorlar.
Onlar da çok üzgün,onlar da ağlıyorlar.

Bilmiyorum,burada tuhaf şeyler oluyor.
Ne yaprak kıpırdıyor,ne de kuşlar uçuyor.

Biraz sonra bağlanan gözümüzü açtılar,

Kanat açıp uçarak bizden uzaklaştılar.

Sadece bir tek melek duruyordu karşıda.
Hüzünle bakıyordu elindeki kağıda.

Üzgün titrek bir sesle okumaya başladı.
Anladık ki af çıkıp hainler bağışlandı.

Cudi'yi görüyorum, topraktan kan akıyor.
Yüregindeki ateş, burada beni yakıyor.

Kanımızı satarak şan şöhret kazananlar.
Naaşımıza basarak ikbale uzananlar.

Siz affetseniz de anam sizi affetmez.
Bu vebal için size koca bir ömür yetmez.

Hesabı biz sizinle burada göreceğiz.
Bizler bu vatan için bin defa öleceğiz.

“Bir şehidin Anneler gününde Annesine yazdığı mektuptan....”

Celal Odabaş

Anam...

Özlemine hep içimde sakladım
Sensizliğim dillenmedi hiç anam.
Hasretini gizli, gizli kokladım
Yokluğuna katlanmak çok güç anam.

Ne kadar neşeli ne kadar şendin
Dertleri devirdin çileler yendin
Bize gençliğini sevgini verdin
Pişmanlığım para etmez, geç anam.

Oyalı yazmada kınalı saçlar
O başa layıktır nurani taşlar
Sen istersen belki mevlam bağışlar
Sensiz hayat anlamsız bir hiç anam.

Meftuniyle şimdi koyun koyuna
Şu kara toprakta boylu boyuna
Şefaet et bu günahkâr oğluna
Yalnız koma beni de al,seç anam.

Meftunizadeyim senin yoluna
Allah'ım himmet et aciz kuluna
Bu Dünya'da balta değdi dalına
Kanatlanıp bir kuş gibi uç anam.

Celal Odabaş

Avrupa

Kaç senedir hasretinle yanarız,
Aç kapıyı girelim be Avrupa.
Ömür boyu minnet ile anarız,
Cemalini görelim be Avrupa.

Senin için töreleri yıktık biz,
Asyalı olmaktan gayri bıktık biz,
Bütün kapıları çaldık tık,tık biz,
Aç,murada erelim be Avrupa.

Nede yaman cilvelisin nazın var.
Kış ne arar hep baharın Yaz'ın var,
Akortu hiç bozulmayan sazın var,
Ne istersen verelim be Avrupa.

Ne yaptıksa sen istedin biz yaptık,
Gide gele,yolunuza iz yaptık,
Ara sıra cilve yaptık naz yaptık,
Bir demet gül derelim be Avrupa.

Yasaları meclisten tez geçirdik,
Mehmet'imın başına bez geçirdik,
Bu milleti dilinden vaz geçirdik,
Sen emret biz serelim be Avrupa.

Meftunizadeyim özümnden ayrı,
Verecek bir şeyim kalmadı gayrı,
Evladın babaya dokunmaz hayrı,
Global tarz sürelim be Avrupa.

Celal Odabaş

Baba...

Çalış, didin helal kazan,
Faiz haram derdin baba,
Ağır olur yoksa cezan,
Çekmez bu yükü araba.

Ben çalıştım karnım doydu,
Onlar ne var, ne yok soydu,
Adımızı ahmak koydu,
Biri oldu iki, baba.

Borsa, faiz menkul değer,
Akıllıymış bunlar meğer,
Tefe de yükselen değer,
Herkes olmuş tilki, baba.

Bir koydular üç aldılar,
Zevki sefa ya daldılar,
Hepsi yerinde kaldılar,
Biz sürüldük çünkü, baba.

Bu serzeniş sitem vari,
Nasıl söylesem ki yani,
Bilirim bu dünya fani,
Yolundayım bil ki, baba.

Meftunizade dilinden,
Tutarlar belki elinden,
Geç Sırat-ı Müstakimden,
Mülk Allah'ın mülkü, baba.

Celal Odabaş

Babasına bomba oğluna ekmek...

İnsanlar gnledir televizyonları başında
Amerikan yapımı bir film izliyor.
Bombalar patlıyor.
Alevler yükseliyor.
Sirenler çalıyor.
Çiğlikler duyuluyor.
Gökyüzünü simsiyah bir bulut kaplıyor.
Gökyüzünde ki yıldızlar çekiyor bu siyah perdeyi Aşağıdaki vahşeti görmemek için.
Ya insanlar,
Ya bizler...
Kurulup rahat koltuklara
Önümüzde tavşan kanı bir bardak çay,
Bir nefes çekip elimizdeki sigaradan,
Kılıımız bile kıpırdamıyor.
Ölüm makinelerini,
Ölen insanları,
Kadınları,
Çocukları
Kısacası vahşeti değil,
Sanki bir film izliyoruz.
Ruhsuz ve duygusuz...
zgrlk vermek için öldürmek.
Doymak için aç bırakmak.
Su vermek için günlerce susuz bırakmak.
Tedavi etmek için yaralamak.
İlaç vermek için hastalandırmak.
Bağımsızlık için esaret,
Çadırda yaşatmak için evini yıkmak.
Tezatlara rten daha büyük tezatlar.
Ve bütün bunları anlayabilmek için
Çayını yudumlarken
Televizyona görmek için bakmak,
Acıları hissetmek,
İnsan gibi seyretmek gerek.
Ölüm kusan bombalar patlarken,
Basra'da, Bağdat'ta, Musul'da
Savaşın mantığını anlamaya çalışıyorum.
Umm Kasr'da babasını öldüren hiç tanımadığı bir askerın elinden,
Karnını doymak için bir ekmek alan çocuğu düşünüyorum.
İnsani yardım adıyla dağıtılan bir lokma ekmek bir yudum su.
Bunun nesi insani,
Kabullenemiyorum doğrusu.
Dşndnz m hiç o çocuk nasıl yedi ekmeği,
Daha ilk lokmayı atınca ağzına,
Öldürülen babası gelince aklına
Dizilmez mi boğazına?
Yine aynı kanlı elden aldığı suyu içerek gidecek susuzluğunu,
Bu yardımlar yok edebilir mi mutsuzluğunu?
Bu insani yardım değil,
Olsa olsa insana yardım olur.
Kim bilir bugün karnı doymurulan çocukta,
Yarın bir bombayla vurulur.

Ne, bu savaş meşru: ne de meşru müdafaa.
Kızıl kan dökölüyor 'kara katran' uğruna.
Kitle imha silahlarından güya kitleler korunuyor.
Dünyanın gözü önünde bir millet yok oluyor.
Umarım yanlış hesap belki Bağdat'tan döner.
Yaktığınız bu ateş anca mahşerde söner.
Yapın, yapın yardımları da size insan desinler.
Doysun karınları da, bari aç ölmesinler.

Televizyonları başında bu savaşı izleyen insanların, elindeki kumandanın düğmesine basıp savaşı bitirerek, başını yastığa koyduğunda, Irak'taki savaş hâlâ devam ediyor olacak....

Celal Odabaş

Beni arıyorum

Saadet arıyorum sefalet pazarında,
Yaratılana sevgi,yaratan nazarında,
Vecd ile secde edip,Allah'ın huzurunda.

Huşu ile seherde kıyama duruyorum.
Aradığım her şeyi orada buluyorum.

Gök yarıldı kubbeden kovalar boşalıyor,
Her evde ayrı,ayrı bir dünya yaşanıyor.
Kimi vuslattan sarhoş,kimi kavuşamıyor.

Bir imtihan dünyası bu dünya biliyorum.
Ağlamam gerekirken halime gülüyorum.

Kime göre saadet; para,pul,şan,şöhrettir,
Zekât bir savurganlık,namaz büyük zahmettir
Oruç cana eziyet,Hac ise seyahattir.

Karanlıklar içinden ışığa yürüyorum.
Kararmış yüreklere nurunu diliyorum.

Mekânı Cennet olsun,Meftunizadeyim ben,
Onun dualarıyla belki azadeyim ben,
Aşkın ile çarpılmış bir kaza zedeyim ben.

Nurundan merhem yapıp,yarama sarıyorum.
Canımı nara yaktım,Cananı arıyorum.

Celal Odabaş

Bir Olalım

Yakışmıyor bu hal bize,
Gelin bir olalım dostlar.
Düşman güler halimize,
Gelin bir olalım dostlar.

Ayrılır mı et tırnaktan,
Vazgeçip gönül kırmaktan,
Sevgi akan şu ırmaktan,
Bir tas su alalım dostlar.

Milli ülkü, milli devlet,
Medet bekler bizden millet,
Gönül işidir bu elbet,
Maksuda varalım dostlar.

Meftunizade den çağrı,
Bölük pörçük, ayrı gayrı,
Dokunmaz kimseye hayrı,
Gelin hür kalalım dostlar.

Celal Odabaş

Bozuk Düzen

Sistem bozuk,sistem çürük,
Aldı gidiyor kirlilik,
Kalmadı düzenlik dirlik,
Beyler sefayı sürüyor.

Tapıyor pula,paraya,
Merhem olmuyor yaraya,
Kurulmuş sırça saraya,
Ekmeğine bal dörüyor.

Emrinde uçak,araba,
Gider Acem'e,Arap'a,
Aldanıp sanki seraba,
Hayale doğru yürüyor.

Meftunizade söylerim,
Gücüm yetmiyor neylerim,
Hakka havale eylerim,
Halimi Halık görü

Celal Odabaş

Bu da Var...

Dünyada sevmek sevgi güzel de,
Bir deri bir kemik kalanlar da var.
Elbette hoş olur vuslat güzelle,
Ocaklar batıran yalanlar da var.

Şu Kış günü evsiz barksız yuvasız
Baraka da kerpiç evde sıvasız
Dostla kavga,düşman ile nizasız
Kış uykusundaki yılanlar da var.

Doktorsuz ilaçsız ve de çaresiz
Yalın ayak başı açık parasız
Yarından ümitsiz bu gün kararsız
Umarsız çaresiz kalanlar da var.

Islak sokaklarda köprü altında
Tiner koklayarak bıçak sırtında
Yaşlısından,yetiminden tutun da
Bedenini satan falanlarda var.

Meftunizadeyim dert benim derdim
Zengini fakiri hep benim ferdim
Asla haksızlığa pirim vermedim
Gözünü kırpmadan çalanlar da var.

Celal Odabaş

Bulutlar

Duman çökmüş yücesine dağların,
Sevdiğimi gizlemeyin bulutlar,
Bağbanı yok bu virane bağların,
Beyhude yol gözlemeyin bulutlar.

Denize de çöktün,dağa da çöktün,
Bana mı garazin, boynumu büktün,
Başımdan aşağı dünyayı döktün,
Ben ölürsem özlemeyin bulutlar.

Celal Odabaş

Can Dostum.

Ben hiç böyle kimsesiz
Ben hiç böyle sevgisiz
Boş vermiş ve ilgisiz
Kalmamıştım can dostum.

Umutsuz ve gayesiz
Naçar yada çaresiz
Aşksız yürek yaresiz
Ölmamıştım can dostum

Öyle ani zamansız
Birden bire apansız
Devasız ve amansız
Sanmamıştım can dostum.

Meftunizadem sensiz
Sanki ruhsuz bedensiz
Hiç sebepsiz nedensiz
Solmamıştım can dostum.

Celal Odabaş

Coni

Ne işin var be rezil,dünyanın bir ucunda,
Kimsenin gözü yok ki,ne tahtın ne tacında,
Eğer böyle giderse,dön da kalmaz kıçında,
Teröre lanet edip,terörist olacaksın,
Aleme ibret için belanı bulacaksın.

Köpeksiz köyü buldun,değneksiz dolaşırsın,
Veba mikrobu gibi herkese bulaşırsın,
Nerde bir garip görsen,it gibi dalaşırsın,

Bu densizlik yüzünden,başa iş açacaksın,
Bir delik bulabilsen,durmayıp kaçacaksın.

Günahsız insanlara tonlarca bomba attın,
Çöl fırtınası diye tozu dumana kattın,
Demir atlara binip,aleme caka sattın,

Onulmaz bir dert ile devasız kalacaksın,
Düştüğün bu bataкта belanı bulacaksın.

Sülaleni tanırım,deden dana çobanı,
Katletmedi mi baban,güneydeki amcanı,
Sicili bozuk herif,anlıyorum çabanı,

Beslendiğin kanlardan,süper güç alacaksın,
Her kuşun eti yenmez,çok pişman olacaksın.

Bu dünya ne gariptir,hırsız bekçi oluyor,
Sabıkalı ka.....r şimdi namus koruyor,
Hiroşima ortada ibret için duruyor,

Amacın tek kutuplu bir dünya kuracaksın,
Kim sırtını dönerse kalleşçe vuracaksın.

İnancımız odur ki,hesabı var Allah'ın,
Dünya senin olsa da,olmayacak felahın,
Hesabı sorulacak,zalime bu günahın,

Leşle karın doyurup,kan içip kanacaksın,
Yaktığın bu ateşte,dip diri yanacaksın.

Celal Odabaş

Dalgalar.

Ak Deniz'e düşmüş kızıl saçların,
Rengini guruba vermiş dalgalar.
Gün batımında mor yamaçların,
Eteğinde köpük dermiş dalgalar.

Meltem olur saçlarını savurur,
Güneş olur beyaz teni kavurur,
Kumsalında hislerine gem vurur,
Sevdalara kanat germiş dalgalar.

Çoğu zaman sakın sessiz durgundur,
Bencileyin bir güzele vurgundur,
Aşk ile perişan, bitap, yorgundur
Mavi atlas yatak sermiş dalgalar.

Meftunizadeyim durgun akarım
Dertlere gark olmuş, yalvar yakarım,
Met-Cezir misali iner kalkarım,
Yakamozlu bir sehermiş dalgalar.

Celal Odabaş

Doğru - Yanlış

Senin doğrularınla yaşamaktansa,
Benim yanlışlarımla öleyim.
Zira,
Senin doğrularının yanlış;
Benim yanlışlarımla doğru olduğunu,
Sen de,
Çok iyi biliyorsun.

Celal Odabaş

Dua...

Bana gök yüzünü yıldızları al getir,
Bana, bana Göktürk'ü, Oğuz'ları al getir,
Gürzü cihan titreten Yavuz'ları al getir.

Ezanlar susmayacak, bu bayrak inmeyecek,
Türk-İslam meşalesi ebedi sönmeyecek.

Karanlık beyinlere aydınlık fikir getir,
Küfrü sil yüreklerden, ibadet zikir getir,
Soysuz zengin yerine, imanlı fakir getir.

Ezanlar susmayacak, bu bayrak inmeyecek,
Türk-İslam meşalesi ebedi sönmeyecek.

Saygı, sevgi ve vefa; birazda minnet getir,
Sağlıksız fikirlere, onulmaz illet getir,
Tütk'lüğüyle öğünen onurlu millet getir.

Ezanlar susmayacak, bu bayrak inmeyecek,
Türk-İslam meşalesi ebedi sönmeyecek.

İlmiyle amel eden alimleri al getir,
Sözde alim geçinen zalimleri al götür,
Mesut olsalar bile malumları al götür.

Ezanlar susmayacak, bu bayrak inmeyecek,
Türk-İslam meşalesi ebedi sönmeyecek.

Yarınılardan umut yok, hiç değilse dün getir,
Ruhumu ısıtacak sımsıcak bir gün getir,
Bataklıklar içinden bulursan bir gül getir.

Ezanlar susmayacak, bu bayrak inmeyecek,
Türk-İslam meşalesi ebedi sönmeyecek.

Milletine sormadan karar vermeyen getir,
Din adına İslam'a zarar vermeyen getir,
Sahte bezirganlara, Pazar vermeyen getir.

Ezanlar susmayacak, bu bayrak inmeyecek,
Türk-İslam meşalesi ebedi sönmeyecek.

Milletime, dinime düşman olmayan getir,
Beytülmal'ı indirip, şişman olmayan getir,
Hak yolunda ölse de, pişman olmayan getir,

Ezanlar susmayacak, bu bayrak inmeyecek,
Türk-İslam meşalesi ebedi sönmeyecek.

Türk-İslam şuuruna erenleri bul getir,

Ŗu milletin halini görenleri bul getir,
Yunus'u, Mevlana'yı, erenleri bul getir.

Ezanlar susmayacak, bu bayrak inmeyecek,
Türk-İslam meŖalesi ebedi sönmeyecek.

Kurudu göz pınarım bir damlacık yaŖ getir,
Manevi açlıkları doyuracak aŖ getir,
Ya Rabb'i bu millete eilmeyen baŖ getir.

Ezanlar susmayacak, bu bayrak inmeyecek,
Türk-İslam meŖalesi ebedi sönmeyecek.

Celal OdabaŖ

Dumanlı Dağlar

Dumanlı Dağlar

Bizim elin yaylası var bağı var,
Lale,sümbül,mor menekşe dağı var,
Her güzelin sevilecek çağı var,

Dumanlı dağları göçler yardımı,
Nazlı yarım yaylasına vardımı.

Sular soğuk nazlı,nazlı akıyor,
Yörük kızı Ceren yürek yakıyor,
Eller kına zülûf kekik kokuyor,

Dumanlı dağları göçler yardımı,
Nazlı yarin yaylasına vardımı.

At koşturup her yakayı düz geçtim,
Doyamadım bu Dünya'dan tez göçtüm,
Fani Dünya,nimetinden vaz geçtim,

Dumanlı dağları göçler yardımı,
Nazlı yarım yaylasına vardımı.

Her güzel de bir yiğide eş olur,
Yaz tükenip Güz'ün ardı Kış olur,
Kar düşünce bahar bize düş olur,

Dumanlı dağları göçler yardımı,
Nazlı yarım yaylasına vardımı.

Celal Odabaş

Erzurum

Yıllar ile yollar ayırdı bizi,
Hasretinden divaneyim Erzurum.
Sevgin yüreğimde dinmeyen sızı,
Yabanda bir viraneyim Erzurum.

Delikanlılığım, gençliğim sensin.
Soluduğun nefes, içtiğim sensin.
Düşümde, kuş olup uçtuğum sensin.
Kanat çırpıp konamadım Erzurum.

Nice evliyalar devran eyledi,
Ne güzeller sende seyran eyledi,
Göreni kendine hayran eyledi,
Lezzetine doyamadım Erzurum.

Soğuşun bir başka, buzun bir başka,
Sohbetin bir başka, sözün bir başka,
Baharın bir başka, Güz'ün bir başka,
Kar olup ta yağamadım Erzurum.

Sevdan ile sarhoş dönüyor başım,
Elinden olaydı ekmeğim, aşım.
Elliye yanaştı burada yaşım,
Piştım amma yanamadım Erzurum.

Yağmur olam, rüzgâr olam, kar olam.
Düğün olam, dernek olam, bar olam.
Kara gözlü bir güzele yar olam.
Dedim amma olamadım Erzurum.

Arifleri dergahında tok gördüm.
Cahilleri bargahında yok gördüm.
Ahu gözlü bir dilberi çok gördün.
Derde deva bulamadım Erzurum.

Celal Odabaş

Erzurumlu Ketenci zade Mehmet Rüştü Efendi.

Erzurumlu Ketenci zade Mehmet efendi,
Hızır aleyhisselamı çok görmek isterdi.

Her daim bu aşk ile yanıp tutuşuyordu,
Dua ederek, bir gün görmeyi umuyordu.

İçindeki bu arzu,gün geçtikçe büyüyor,
Ketenci zade bunu hocasına soruyor.

Hocam nasıl görürüm ben hazreti Hızır'ı
Medet bana Ya hocam ruhum bulsun huzuru.

Daha çok gençsin oğlum,mutlak bir gün olacak,
Göreceksin Hızır'ı ruhun felah bulacak.

Sabah namazlarını,her gün Ulu Cami de,
Kıl Rabbine dua et,umut kesme yinede.

Mutlak cemaatle kıl,kırk gün böyle devam et,
El açıp yaratana, isteğini beyan et.

İnşallah kırk gün sonra Hızır'ı göreceksin,
Allah nasip ederse murada ereceksin.

Hocasının cevabı çok mutlu etti onu,
Sevinçten uçuyordu,tuttu evin yolunu.

Her sabah namazını cemaatle kılıyor,
Kavuşmak arzusuyla yanıyor yakılıyor.

Otuz dokuz gün böyle devam etti dikkatli,
Geç kaldı Kırkinci gün,geçiyor namaz vakti.

Telaş ve pişmanlıkla Ulu Camiye koştu.
Cemaat dağılmıştı,Ulu Cami bom boştu.

Yüreğindeki acı,sanki yüzüne vurdu.
Sabah namazı için öyle kıyama durdu.

Bu kaçan bir fırsattı Hızır'ı görmek için,
Dost bahçesinde açan güllerden dermek için.

Ak sakallı ihtiyar yaklaşıp selam verdi,
Bakmadı ki yüzüne,önüne perde gerdi.

Ketenci zade ile sohbette ısrarlıydı,
Onunla konuşmanın bir yolu olmalıydı.

Caminin karşısında,kalenin sur dibinde,
Türbe var bilirmisin kim yatıyor içinde.

Fatiha okuyalım o mübarek ruhuna,

Ebu İshak Hazrete ve onun ervahına.

"Asker arkadaşımdır o, mübarek bir kişi,
Resulün sancaktarı,İslamı yaymak işi."

Hiç bakmadan yüzüne yanındaki faninin,
Yürüyerek geçtiler karşısına caminin.

Türbenin kapısından içeriye girdiler,
Tazim ile eğilip,zata selam verdiler.

Ebu İshak Hazretlerinin aziz ruhuna,
Tam kalbi selim ile okuyorken Fatiha.

Hem Fatiha okuyor,hem de düşünüyordu,
Muhakeme ederek kendi kendine sordu.

Ölüm tarihi belli,kaç yüz yılı aşıyor,
Asker arkadaşıysa,nasıl hala yaşıyor.

Büyük bir heyecanla o zata doğru döndü,
Yanında hiç kimsenin olmadığını gördü.

Her yana bakınsa da kimseyi bulamadı,
O,hazreti Hızır'ın farkına varamadı.

Pişmanlığı böylece iki kat daha arttı,
Bu ne kadar önemli,bu ne büyük fırsattı.

Bilmeden sohbet etti hazreti Hızır ile,
Şimdi o da kabrinde yatıyor huzur ile

Tüm geçmişlerimizle,Ketenci'nin ruhuna,
Allah rızası için okuyalım Fatiha.

(Bu olay,Araştırmacı Yazar Naci Elmalı'nın; Ketenci zade nin 150 ölüm yıldönümü münasebetiyle kaleme almış olduğu "Erzurumlu Ketenci zade Mehmet Rüştü Efendi" isimli eserinden alınarak tarafımdan manzum hale getirilmeye çalışılmıştır.)

Celal Odabaş

Ey! .. Oğul....

Kulak ver sözlerime beni dinle ey oğul,
Düzen böyle kurulmuş bu çarka uyacaksın.
Boğulacaksan eğer büyük sularda boğul,
İş işten geçtiğinde pişmanlık duyacaksın.

Bu düzende dürüstlük bil ki geçmez akçedir,
Yıprananlar hep taban, birde yüksek ökçedir,
Pasaklı olsalar da isimleri Ak'çadır.

Kulak ver sözlerime beni dinle ey oğul,
Boğulacaksan eğer büyük sularda boğul.

Hortumun çapı geniş emişi güçlü olsun,
Kaynağını düşünme yeter ki depo dolsun,
Kiskananlar olursa de ki "Babam sağ olsun".

Kulak ver sözlerime beni dinle ey oğul,
Boğulacaksan eğer büyük sularda boğul.

Sakın yeter diyerek geri çekme kendini,
Seviyesi düşerse küstürürsün bendini,
Ver kenardan köşeden kızdırma efendini.

Kulak ver sözlerime beni dinle ey oğul,
Boğulacaksan eğer büyük sularda boğul.

Patrona yakın ol ki çakallar sulanmasın,
Arada bir yemle de ortalık bulanmasın,
Akbabalar aç kalıp üstüne çullanmasın.

Kulak ver sözlerime beni dinle ey oğul,
Boğulacaksan eğer büyük sularda boğul.

Özelleştirilenden almalısın payını,
Her isimin önüne ekle, korkma sayın'ı,
Yağcılık temel unsur, memnun eder dayını.

Kulak ver sözlerime beni dinle ey oğul,
Boğulacaksan eğer büyük sularda boğul.

Yüreğinde yer verme insani duygulara,
Egoizm şiarındır kapılma kaygılara,
Senden sonrası tufan, aldırma saygılara.

Kulak ver sözlerime beni dinle ey oğul,
Boğulacaksan eğer büyük sularda boğul.

Sen yoluna devam et mevzuat sana uyar,
Dudağın kıpırdasa seni tüm dünya duyar,
Seninle gurur duyan herkes olur bahtiyar,

Kulak ver sözlerime beni dinle ey oğul,

Boğulacaksan eğer büyük sularda boğul.

Yanında bile değil içinde ol düzenin,
Sakın ezilen olma kendisi ol ezenin,
*İdealist ahmaklar kalfası boş gezenin.

Kulak ver sözlerime beni dinle ey oğul,
Boğulacaksan eğer büyük sularda boğul.

Bu düzenin yasası düzene sahip çıkmak,
Ezilen koy ezilsin,ezene sahip çıkmak,
Çıkar için dostunu çizene sahip çıkmak.

Kulak ver sözlerime beni dinle ey oğul,
Boğulacaksan eğer büyük sularda boğul.

Az çalan hırsız olur,çok çalan berat eder,
Bir lokma ekmek için halini berbat eder,
Derdini anlatamaz beyhude feryat eder.

Kulak ver sözlerime beni dinle ey oğul,
Boğulacaksan eğer büyük sularda boğul.

Her derdin çaresi var darda kalırsan eğer,
Hediye diye dağıt zorda kalırsan eğer,
Seferber olacaklar yolda kalırsan eğer.

Kulak ver sözlerime beni dinle ey oğul,
Boğulacaksan eğer büyük sularda boğul.

Mağdurun ve mazlumun yeri yok bu alemde,
Hakkın ve adaletin ferri yok bu alemde,
Secdeye giden anlın teri yok bu alemde.

Kulak ver sözlerime beni dinle ey oğul,
Boğulacaksan eğer büyük sularda boğul.

Zaman sana uymaz ki,sen zamana uy oğul,
Pervasız Avrupalı ne söylerse duy oğul,
Ampul aydınlık için,ona gerek duy oğul.

Kulak ver sözlerime beni dinle ey oğul,
Boğulacaksan eğer büyük sularda boğul.

Kahrımdan bu serzeniş,hiddetimden bu sitem,
Başka Türkiye'mi var,bırakıp nere gidem,
Bu ülke bize ait,bu millet bizim madem.

Hakkı ve adaleti milli ülkü bil oğul,
Haksızlığı,zilleti hayatından sil oğul.

Mazluma kol kanat ger,zalime amanverme,
Kakı haklının tanı,güçlüye aman verme,
Merte karşı munis ol,namerde güman verme.

Muhtaç olduğun kudret,damarında kan oğul,
Örnek al Atatürk'ü,rehber sana can oğul.

* idealistleri tenzih ederim.Bu benzetme sadece beni bağlar.

Celal Odabaş

Farz oldu

Bu dava öksüz mü, bu dava yetim,
Boynu bükük kaldı yüce milletin,
Gaflet ve dalalet denen illetin,
Kökünü kazımak bize farz oldu.

Nemelazımcılık ülküsüzlüktür,
İnançlardan taviz ilkesizliktir,
Global gidişat ülkesizliktir,
Uşaklık meziyet, sanki tarz old

Celal Odabaş

Gel

Çile dolu ömrüme
Mutluluk katmaya gel.
Sarayı boş gönlüme,
Uzanıp yatmaya gel.

Irmak olup, sel olup,
Ruhuma akmaya gel.
Ölürsem bir gül alıp,
Kabrime takmaya gel.

Al sevdalı başını,
Hasreti yıkmaya gel.
Küllenen şu ateşi,
Yeniden yakmaya gel.

Aşıp yüce dağları,
Çiçekleri tak da gel.
Kopar bütün bağları
Gemileri yak ta gel.

Celal Odabaş

Gidelim.....

Gel gönül gidelim bizim ellere
Buralarda kadir kıymet bilen yok,
Sırrımızı ayan etme ellere
Dostumuzdan düşmanımız daha çok.

Geceler karanlık ıssız geceler
Artıyor da azalmıyor acılar
Yıllar var ki uğramaz postacılar
Ne arayan ne de halim soran yok.

Kar yağıyor umutların üstüne
Bilmem bana şu feleğin kastı ne,
Çakallar bürünmüş kuzu postuna
Merhem olup,bu yarayı saran yok.

Meftunizadeyim çare ararım
Gelenden geçenden haber sorarım,
Pervaneyim bir ışığa yanarım
Zindan olur alem,çöker karanlık.

Celal Odabaş

Celal Odabaş

Gönül

İyi kötü eşin dostun hatırına,
Çileleri hep yüklendin sırtına,
Yüreğinde kopar deli fırtına,
Hiç mi esip savrulmazsın be gönül.

Yalan dünya, derde deva ne arar,
Yaralara derman diye dert sarar,
Sevgisinde, nefretinde yok karar,
Yoksa vurdumduymazmısın be gönül.

Ne kadar çok bela açtın başına,
Şu dünyanın toprağına taşına,
Şevdalanıp kirpiğıne, kaşına,
Yer yıkılsa aldırmazsın be gönül.

Meftun oldum, pervaneyim ışığa,
Maksudu hiç sorulur mu aşığa,
Ne doğrarsan o gelecek kaşığa,
Bilirsin de daldırmazsın be gönül.

Celal Odabaş

Gördüm

Bir başka boyutta başka dünyada,
Muhibbi bir dostun izini gördüm.
Gözüm gerçek arar günlüm hülyada,
Hayali aşikâr, yüzünü gördüm.

Ne yalnızım,ne kimsesiz,ne garip;
Anlatılmaz bir duygu bu çok garip,
Yürek yangın,düşünceler muzdarip,
Deniz gözlerinde hüznü gördüm.

Gece olur yakamozlar oynaşır,
Dalga vurur ay sehere yaklaşır,
Şafak söker bülbül gülle koklaşır,
Gülde bir sevdanın nazını gördüm.

Meftunizadeyim yüzüm gülmüyor,
Halim arz etmeye dilim dönmüyor,
Yürekte bir ateş var ki sönmüyor,
Ömür ikliminin yazını gördüm.

Celal Odabaş

Gülüm

Bir hayale kandı,kapıldı gönlüm;
Yalan hülyalara dalasın gülüm.
Beyhude harcandı,tükendi ömrüm;
Sendе sararasın,solasın gülüm.

Saçıma kar yağdı gözümde pus var,
Kurumuş çeşmede Gümüşten tas var,
Sevgiden yoksun yürekte pas var,
Sendе kararasın kalasın gülüm.

Çöl sıcağındaki serabım oldun,
Haramım,günahım,şarabım oldun;
Katilim,sebebi harabım oldun,
Sendе ettiğini bulasın gülüm.

İnandığım yalan,düştüğüm hata;
Düşman ettin dost bildiğim hayata,
Yıkılmadım,kaldım yine ayakta;
Sendе yakılasın,yanasın gülüm.

Celal Odabaş

Celal Odabaş

Gün Aynı Gündür

Varmadım farkına geçen yılların,
Vakit aynı vakit,gün aynı gündür.
Ne zaman değişti rengi kılların,
Yarın belli değil sermaye dündür.

Kalemin ucunda hesap bellidir,
Kimi Yirmibeş'te,kimi Elli'dir,
Kimi al duvaklı,kimi tellidir,
Vakit aynı vakit gün aynı gündür.

Saatin içine sıkışmış zaman,
Altmış'a bölünmüş bir devri tamam,
Gaflet Akrep ise,gerçek Yelkovan.
Vakit aynı vakit gün aynı gündür.

Zaman servet olup yığılıp kalsa,
Senden sonra onu evladın alsa,
Azrail gelip te kapıyı çalsa,
Vakit aynı vakit,gün aynı gündür.

Zamanın vefası Saniye kadar,
Her geçen Dakika bir dalı budar,
Ya Rabb'i bizleri gafletten kurtar,
Vakit aynı vakit gün aynı gündür.

Gözükken yeniler zamanın izi,
Biz değil de,zaman eskitmiş bizi
Yaşın bulsa bile Seksen'i-Yüz'ü,
Vakit aynı vakit,gün aynı gündür.

Celal Odabaş

Güzeller

Kimi baharında,kimi Yaz'ında,
Kimi işvesinde, kimi nazında,
Kimi nağmelerde, kimi sazında,
Her göreni hayran eder güzeller.

Yeni açmış bir goncadır yüzleri,
Kavurur yok eder yakar gözleri,
Bal dudaktan dökülünce sözleri,
Aşıkları püryan eder güzeller.

Rüzgâr ile cilveleşir saçları,
Ok fırlatan yaya benzer kaşları,
Kirpikleri sanki kale burçları,
Nice sırrı üryan eder güzeller.

Yanakları gamze ile süslenir,
Ak gerdan altında suna beslenir,
Nasil olur deli gönül uslanır,
Bu mecnunu bi-can eder güzeller.

Celal Odabaş

Hata Bendedir

Heba oldu ömrüm fark edemedim,
Yılların suçu yok hata bendedir.
Çıkar dünyasında çark edemedim,
Kulların suçu yok hata bendedir.

Eğilmedim,bükülmedim kırıldım,
Çalkalandım,bulanmadım duruldum,
Namertlerce ben sırtımdan vuruldum,
Vuranın suçu yok hata bendedir.

Kavga ettim ama hiç kin tutmadım,
Emaneti hıyanete satmadım,
Helal mala zerre haram katmadım,
Hainin suçu yok hata bendedir.

Hep sevgiyle dolup taşı yüreğim,
Zorbalara bükülmedi bileğim,
Örümcek ağ örmüş nerden bileyim,
Ağların suçu yok hata bendedir.

İyi ile kötü seçilmiyor ki,
Hatırsız kahve içilmiyor ki,
Kanatsız menzile uçulmuyor ki,
Uçanın suçu yok hata bendedir.

Zengin kıymet bilmez,fakir haşarı,
Unuttuk biz; Zekât,Fitre,Aşar'ı,
Çalmak,oldu şimdi büyük başarı,
Çalanın suçu yok hata bendedir.

İslam'ı,imanı kullanıyorlar,
Hırsızlıkla gaspla pullanıyorlar,
Şerefsiz deyince kılanıyorlar,
Kilların suçu yok hata bendedir.

Maddeten değil,manen yıkıldım.
İki yüzlü insanlardan sıkıldım,
Lavla değil,bir kibritle yakıldım,
Yakanın suçu yok,hata bendedir.

İnsan bu,çevirip koklanmıyor ki,
Buz dolabında saklanmıyor ki,
Sütü bozuk,ruhu paklanmıyor ki,
İneğin suçu yok hata bendedir.

Çıkarma aklından,sen hiç Mevla'yı;
Neden verdi sana böyle belayı,
Bel bağlama,bırak gitsin dünyayı,
Şükret; deki:iman,irfan bendedir.

Celal Odabaş

Hatıra

Hayatım Karanlık bir mağara,
Kalbime açtığın yara,
Yıllar geçse
Kader ayırsa bile
Unutulmaz
Hatıra...

Celal Odabaş

Hayat

Hayat
Bir gün,bir bahar,
Bir ay Sonbahar,
Bir yıl karakış,
Bir mr,yokuşmu yokuş.
Sırtta taşınmış bunca yük.
Başı dumanlı bir dağ,
Bykm büyük.
Kavuran soğuklar,
Buz gibi Güneş.
Kırılmış Yeşil bir dal,
Ryalarımaya eş....

Celal Odabaş

Hora...

"Hora sismik araştırma gemisine..."

Benden selam olsun şanlı Hora'ma,
El sürmedik şimdiye dek harama,
Merhem oldun ruhumdaki yarama,
Bayrağım Ege de sallanmalıdır.

Dalgaların adaları döven de,
Pis Yunanlı ecdadıma sövende,
Ülkümle tunçlaşan ulvi gövdende,
Torpidon menzile yollanmalıdır.

Enginlerde kükreyen bir aslansın,
Yörük efem şu dağlara yaslansın,
Yeter artık deli gönül uslansın,
Gerekse maviler allanmalıdır.

Kaptanların Barbaros'un eşidir,
Direklerin şühedamın naşdır,
Dikkat...Bu ses Akif'imın marşdır,
Atamın yurdunda dinlenmelidir.

Şahlan Horam gazan mübarek olsun,
Korkak Yunan yine denize dolsun,
İmanım var hakka giden bir yolsun
Turan bahçem artık güllenmelidir.

Erzurum-1976

Celal Odabaş

İnsan..

Sonuç onun lehine, sebebi ne olsa da.
Gidermez susuzluğu tası suyla dolsa da.
Bir türlü gözü doymaz, dünya onun olsa da.
Terzi bulamayacak, kefene cep diyecek,
Gün gelecek her fani, bu şerbeti içecek.

O kadar gafletteki geçmişinden bi haber,
Her ne ise amelin o gelecek beraber,
Han hamam fayda etmez kalacaksın tiğ teber,
Yaş kemale erince, kalbe korku girecek,
Gün gelecek her fani, bu şerbeti içecek.

Celal Odabaş

İtiraf

Korkmadım hiçbir şeyden,
Anlaşılammaktan korktuğum kadar.
Kelimeler manasız,
Cümleler anlamsız kalacak diye.
Sustum.
Sakladım.
Bende kaldıkça,
Hep manalı ve anlamlı oldular.
Çogu zaman,
Kendime bile söylemedim.
Büyüsü bozulmasın.
Okunmasın.
Yazılmasın....
Yanlış anlaşılmasın.

Celal Odabaş

Kar çiçekleri

Bahar değmiş sağlarının teline,
Güne hasret kalmış kar çiçekleri,
Ilgıt,ılgıt esen seher yeliyle,
Bir hayale dalmış kar çiçekleri.

Celal Odabaş

Kumru

Uzanıp ta sere serpe kumlara,
Güneşlenen bir ahuya benziyor.
Açılır kapanır sürmeli gözler,
Manalı,manalı beni süzüyor.

Tatile mi geldin buralımısın,
Yarından ayrılmış yaralımısın,
Bencileyin bahtı karalımısın,
Böyle mahzun halin beni üzüyor.

Yollar uzun,bazen döner yokuşa,
Dayanamam böyle masum bakışa,
Sar beni de boynundaki nakışa,
Şifa bulmaz gönül yarem azıyor.

Her yudumda şükredersin mevlaya,
Kanat açıp yükselirsin semaya,
Beni de al,götür kendi dünyana,
Çile tükenmiyor hasret uzuyor.

Kuş olsaydım sencileyin uçardım,
Ne çare ki,günahkarım naçarım,
Af dilerim,hüdaya el açarım,
Felek hendeğini derin kazıyor.

Meftunizadeyim tel ile değil,
Sohbetim kumruyla el ile değil,
Süleyman değilim,dil ile değil,
Gözleri gönlüme destan yazıyor.

Celal Odabaş

Maliyecinin Aşkı

.
Vasıtalı tanıştım ama
Seni Malthüs kadar seviyorum.
Şimdi git odana
Yarın orijin de bekliyorum.
Seni annenden aynı vergi olarak alacağım.
Sakın darılma bana.
Sonra zimmetime....
Beni kabul edersen,
Yüzde Yirmi zam sana.
Memluk arazide bir saray,
Gelirini sana vakfedeceğim.
Aşkımı takas edersen
O zaman mükerrer vergi keseceğim.
Kasamdaki paralar ellerin kadar yumuşak.
Kütüphanemde kanun yerine senin hayat hikayelerin,
Kafamda,
Eşelmobil sistemi yerine,
Senin mülkiyet hakkın dolaşıyor.
Bana da bir miras düşer mi diye düşünüyorum.
Eğer beni reddedersen mahv olursun.
Sonra kendini Temyiz Komisyonunda bulursun.
Oda olmazsa,
Danıştay'a giderim.
Seni ellerimle,
Hazineye teslim ederim.
Duyuyor musun,
Benim,
Kıymetli Ayniyat Hesabının zimmetindeki sevgilim.
İzabella....

1969 Maliye Okulu - ANKARA

Celal Odabaş

Masmavi...

Sıcak odanın penceresinden
Bir balerin edasıyla dans ederek süzülen kar tanelerinin
Yere düşüp yok oluşuna ağlayan,
Buğulu gözler.....

Yem yeşil kırlarda açmış rengarenk çiçeklere inat,
Dalından koparılmış
Solgun bir papatyanın mı yasını tutuyorsun.

Sende,
Başkaları gibi,
Baharın büyüüne kapılıp,
Yem yeşil çimenlere uzanarak,
Kır çiçeklerinden taç yapmalısın başına.

Senden uzakta olmasaydım eğer,
Kendi ellerimle ben yapardım, sana taç çiçeklerinden.
Masmavi..
Gökyüzü gibi,
Deniz gibi,
Gözlerin gibi...
Masmavi....

Oysa sen,
Solmuş bir papatyanın hüznünü yaşıyorsun şimdi..

Yorgun bir Ak Deniz akşamının uyandığı,
Puslu bir sabahı andıran gözlerinde,
Mor yamaçlardaki zakkum yapraklarına düşen çiğ taneleri,
Göz yaşlarını görür gibiyim...

Ve sana,
Hasret yüklü,
Özlem yüklü duygularımdan bir taç yapmak istiyorum,
Masmavi..
Gökyüzü gibi...
Deniz gibi..
Gözlerin gibi..
Masmavi.....

Celal Odabaş

Merak

Merakı nasıl gidersem,Türkçe ne kadar hoş bir lisan,
Bilirim sukut altın da,dilimde başlıyor isyan,
Beş yüz elli üç şiir var seksen yedi şair insan
Bunlardan bir tanesi de "Akrebin Kuyruğunda Nisan'

Celal Odabaş

Nasihah

Nasihah ne gerek var,
Bunca musibet yetmezmi,
Topla, çıkar elde zarar,
Bu hal gücüne gitmezmi.

Biz ne idik bak ne olduk,
Neler umduk, neler bulduk,
Sayende sararıp solduk,
Bu kadar acı yetmezmi.

Hangisini söyleyeyim,
Laf dinlemez neyleyeyim,
Birde rica eyleyeyim,
Bilmem ki söz kâr etmezmi.

Meftunizade halini,
Belli etme ahvalini,
Bu milletin vebalini,
Ruz-i mahşerde çekmezmi.

Celal Odabaş

Ona...

Kartal yuvasında karga yaşıyor,
Sevgi çoraklaştı, nefret taşıyor,
Ne söylesem maksadımı aşıyor,
Kağrı gölgesinde yatana bakın.

Senin boyun kaç, kilon kaç gafil,
Çok bilmiş, ukala hem de zır cahil,
Şilinip gidersin, olursun zail,
Boğazına kadar batana bakın.

Büyük dava insan ister, er ister,
İyi Ahlâk; sağlam kafa, fer ister,
Hak yoluna varın yoğun ver ister,
Semeri, hamutu yutana bakın.

İyi bir nitelik aradım sende,
Bulamadım ne sende, ne çevrende,
Bir benzerin daha yok ki evrende,
Tipi bozuk, çalım satana bakın.

Eskiden de para etmez biriydin,
Edepte, ahlak ta zaten geriydin,
İhanet taciri, pazar yeri yedin,
Haysiyet fakiri adama bakın.

Celal Odabaş

Ormanı Sevgi Korur.

“ Kızıma...”

Doğanın eşsiz süsü,
Çıplaklığın örtüsü,
Tüm kuşların türküsü,
Ormanı sevgi korur.

Kuraklığı yok eden,
Yağmurları çok eden,
Yüzümüzü ak eden,
Ormanı sevgi korur.

Canlıları saklayan,
Kirliliği aklayan,
Pis havayı paklayan,
Ormanı sevgi korur.

Toros ta Uludağ da,
O tarla da,şu bağda,
Bekçisi yok doğa da,
Ormanı sevgi korur.

Okul şiirleri serisi -Erzurum - 1988

Celal Odabaş

Öğretmenim....

"Kızıma"

Bir zamanlar yalnız ben,
Gördüğümü tanırken,
Bilinmeyeni bildim,
Sevgili öğretmenim.

Harf,cümle ve kelime,
Kalem alıp elime,
Ölene dek sevginle,
Yazarım öğretmenim.

Peygamberi Mevla yı,
Güneş,Dünya ve Ay'ı,
Madde ile manayı,
Öğrettin öğretmenim.

Sevgin rehberim oldu,
Ruhum ışıkla doldu,
Tüm cehalet son buldu,
Seninle öğretmenim.

Okul şiirleri serisi - Erzurum - 1985

Celal Odabaş

Ömür

Kulağa okunan ezan,
Ezansın kılınan namaz.
İki vakit arası,
Ne çok,
Nede az.
İnsan,
Doğar,yaşar ve ölür.
Okunan ezanla,
Kılınan namaz arası kadar ÖMÜR.

Celal Odabaş

Özledim.

Sevgilerin zor olduğu Dünya'da
Sevdalara sır olmayı özledim.
Gerçekte olmasa bile rüyada
Sevgiliyle bir olmayı özledim.

Boşa geçmiş bunca yıla eyvahım,
Öyle çok ki tartılmıyor günahım
Yıllar sonra benim çeşmi siyahım
Yüreğinde yer almayı özledim.

Meftunizadem,o gönlü yüceyi
Çiğ düşen sabahı,kara geceyi
Pervane misali ateş böceği,
Aşka duçar yar olmayı özledim.

Celal Odabaş

Selam Olsun

Kalem ile yazamadım,
Göremedim,sezemedim,
Ben bu sırrı çözemedim,
Çözenlere selam olsun.

Nefis düşman; bilemedim,
Dost gönlüne giremedim,
Bir demet gül deremedim,
Derenlere selam olsun.

Dünyadan tat alamadım,
Vuslatına varamadım,
Hayal bile kuramadım,
Dalanlara selam olsun.

Göz kapalı kulak sağır,
Mecalim yok yüküm ağır,
Gidiyorum ağır,ağır,
Kalanlara selam olsun

Meftunizadem kadere,
Düşme boş yere kedere,
Düşün,noksanlık nerede,
Bulanlara selam olsun.

Celal Odabaş

Sen ve Ben....

Ben Dünya'ya gözümü açtığımda
Masmavi bir gök yüzü gördüm..
Kapkara geceler değdi senin gözlerine.
Gündüzleri bile karanlıktaydın
Gözlerini güneşe hasret bıraktın
Bu halinle hep içimi acıttın,
Canımı yaktın.
Ben..
Denizlerde yüzüp,
Irmaklarda balık tuttum.
Çağlayanları,
Şelaleleri,
Gökkuşağını seyredip,
Yağmurda ıslanırken
Sen..
Suyu muslukta tanıdın.
Bu halinle hep içimi acıttın,
Canımı yaktın.
Ben..
Sevgilimle el ele dolaştım kuytularda,
Ona en güzel aşk şiirlerimi okudum.
Akşamları şehrin en lüks lokantalarında,
Mum ışığında kadeh tokuşturduk
Şarkılardan fal tuttuk
Mum kokulu meyhanelerde.
Sabah'ı diskolarda karşıladık
Yokluk nedir tanımadım
Dünya umurumda değildi,
Biliyor musun ben hiç ağlamadım.
Sen..
Sevdanı vatan yaptın,
Bir gençlik marşını bilirdin birde Karadeniz'i.
"Çırpınırdın Kara Deniz bakıp Türk'ün bayrağına".....
Söylerken kendinden geçerdin.
Sen,
Tarihi de çok severdin.
Sevmekte ne kelime, tarihi yaşardın.
Malazgirt'te Sultan Alparslan,
Çaldıranda Yavuz,
Şurlarda Ulubatlı Hasan'dın.
Sen,
İnançlarına sevdalı,
İdeallerinle evliydin.
Söğütte Şeyh Edebalı,
Kırşehir'de Hacı Bektaş Veliydin.
Sana hıncım var.
Ben,
Farkında bile olmadığım hürriyeti yudumlarken,
Zindandaki seni kiskandım.
Her dilediğimi yapmaktan,
Her istediğimi almaktan bunaldım.
Amaçsız,

Gayesiz,
Aslında çaresizim..Anlıyor musun..Çaresiz....

Celal Odabaş

Sessiz Mavi..

Ey..Suskun umutlarım.
Topla dünyanın bütün sitemlerini,
Sakladığın isyanlarını da kat onlara.
Uykusuz gecelerde akan,
Her damlası bir hayat,
Her damlası bir can,
Göz yaşlarıyla yoğrulsun.
Erit sevda potasında,
İster kurşun,
İster kılıç,
İster gül olsun.
Köpük,köpük
Dalga,dalga
Haykır duygularını,
Razıyım senden gelene,
Yeter ki gönlün olsun.

Celal Odabaş

Sevda Türküsü

Mavi gök kararır yağmur yağarken,
Güneş gözlüm kirpiklerden akan ne?
Kor,ateş dayanmaz,kül olur amma,
Gönül deryasında yürek yakan ne?

Gözleri gülünce güller açtıran,
Leyla için Mecnun gibi koşturan,
Ferhat olup,dağlar delip coşturan,
Bir ahh.. ile Kerem'leri yakan ne?

Kimi ak gerdana kimi zülüfe,
Kimi Şirin yare,kimi Elif'e,
Sazın telleriyle yari tarife,
Şiir,şarkı,destan,türkü yakan ne?

Gönül Emrah ile gah yada göçer,
Bazen yar elinden bir bade içer,
Veysel'in sazında ektiğin biçer,
El yakmaz,ten yakmaz,yürek yakan ne?

Celal Odabaş

Sevdiğim

Cemre düştü,bahar geldi sen yoksun
Gözlerim yollarda kaldı sevdiğim.
Bi-çareyim,can-ı canandan yoksun;
Yüreğime ateş saldı sevdiğim.

Küllenmez bu ateş geçse de yıllar,
Kavuşmak ne mümkün tükenmez yollar,
Sarmak hayaliyle açılan kollar,
Kırıldı,büküldü,kaldı sevdiğim.

Ben ki bir zerreyim Dünya dar oldu,
Yeşil,yeşil değil; maviler soldu.
Sanki bir yıl değil,bir asır oldu,
Gönül ham hayale daldı sevdiğim.

Kime baksam seni görür gözlerim,
Diken gibi batar oldu sözlerim,
Taşımıyor artık beni dizlerim,
Bu aşk beni benden aldı sevdiğim.

Celal Odabaş

Sevgili Öğretmenim...

Kızıma....

Doğru güzel iyiyi,
Kardeşliği sevgiyi,
Sen öğrettin her şeyi
Sevgili öğretmenim.

Anlattın Atatürk'ü
O,altın saçlı Türk'ü,
Dudaklarımda türkü,
Sevgili öğretmenim.

Okul şiirleri serisi -1983 - Erzurum

Celal Odabaş

Sitem..

Kendini okumuş aydın sayanlar
Fikirlere hürmet saygı yokumudur
Kulak verin bana baylar bayanlar
Seviyesiz isyan sizce hak mıdır.

Yaşanılan kokuşmuşluk kirlilik
Hayasızlık bin bir türlü rezillik
Yakışır mı bir şaire sessizlik
Herkesin sırtı pek karnı tok mudur.

Neden hissiz niçin böyle duygusuz
Göz kapalı kulak sağır kaygısız
Hem ukala seviyesiz,saygısız
Bir zevata sitem etsem çok mudur.

İşkembeyle tarif etmiş kendini
Baskın olmaz,su aşmazsa bendini
Bari uyan sen aldatma kendini
Sende akıl,izan,insaf yok mudur.

Meftunizadeyim olmam kırıcı
Kraldan çok oluyorlar kralcı
Çekmeyesin kında kalsın kılıcı
Bu bir pusu mudur yoksa fak mıdır.

Celal Odabaş

Şehit Yusuf'a

Gün batımında,
Ve bir bağ bozumunda.
Havada kasvet,
Yürekte hasret var.
*

Rüzgârla dans ediyor altın renkli başaklar.
Hangi kulak işitmez,
Huzur dolu o ritmi.
Mola verip orkestra,
Bir melodi bittimi.
Yorgun ama mutlu,
Dinlenirken başaklar;
Umutsuzluğu aşır,
Umuda koşacaklar.
*

Yel eserken Kible'den yayılıp ağır,ağır;
Bir ney sesi yükselir semaya perde,perde.
Salınmaya başlar,
Aheste mi,aheste.
Bir derviş edasıyla kıyama dikilirler.
Ya..Allah....
Ya..Bismillah...
Secdeye eğilirler.
*

Bu virt ile büyüyen bir zikir halkasında,
Onlarla bütünleşmiş,
Nur yüzlü Ayşe ana.
Oğlunun özlemine başaklara bağladı,
Çiğ düşen sabahlarda,
Onlar ile ağladı.
*

Bağ bozumu,
Hasat mevsimi.
Hazan mevsimi.
Ayşe ana için;
Hasret mevsimi...
*

Gün ağarırken şafakta,
Bir tek başak bile kalmayacak ayakta.
Elbette bu bir sonun başlangıcı olacak,
Nice yoksul karnını ekmekle doyuracak.
*

Cemre düşüp toprağa yeniden,
Tohum filizlenecek.
Yeşerip boy atınca,
Asker Yusuf gelecek...
*

Fidan boylu,
Güzel huylu,
Ayşe ananın gözünün nuru,
Bir tanesi,
Yusuf'u.

Asker oğlu.
*

Gelinlik kız bakardı,
El altından,
Köyünden.
Evlendirecek,
Düğün edecek.
Yusuf'un mürüvvetini görecek.
Düşünürken bunları tatlı bir rüyaya daldı....
*

Keklikler ötüyor sis çöken yamaçlardan.
Bir Yusufçuk seslenir,
Asırlık ağaçlardan.
Dağlarda mis gibi kekik kokusu.
Keklikte,
Avcı korkusu..
*

Bazan sessizliği dinler susarak.
Bir dal kırılrsa,
Yada kıpırdasa bir yaprak.
Yüreğinin sesi bozar sessizliğini.
Anlatmak için son bir kez çaresizliğini.
"Kim O.."
Diye haykırır ana keklik.
Anlar onun korkusunu Yusufçuk.
Ölmedi ya erkeklik.
Cevap verir.
"Benim.Korkma.Yusufçuk,Yusufçuk."
*

Hava puslu.....
Avcı pusuda....
Yusufçuk....
Son uykusunda.....
*

Gün batımında ve bir bağ bozumunda.
Hava puslumu,
Puslu.
Kulaklarında patlayan tüfeğın yankısı,
Yüreğini parçalayan ölüm korkusu.
Aradı.
Seslendi.....
Ana keklik,
Bulamadı Yusuf'u.....
*

Süzölüp gök yüzüne,
Kanat açtı tanrıya.
Kahramanlar yatakta,
Uykuda ölmezdi ya.
Çaresiz,
Yuvasına,
Yavrularına döndü.
"Yunus'ca yaşadı ve Yusuf'ça öldü." Dedi.

*

Geride bıraktı Yusufçuk,
Anlatılmaz bir acı.
Ne istedi Yusuf'tan,
Bilmem ki hain avcı.
Muallâk.....
Zihinlerde,
Anlamsızca bir soru.
Ne ateş yaktı alevi,
Ne su söndürdü koru.....

*

Yorgun,
Yaşlı yüreği,
Dalmıştı ki uykuya;
Rüyanın ortasında,
Sıçrayarak uyandı.
Zavallı,
Ayşe ana.
Boğazında düğümlenmiş nefesi.
Kulağında çınlayan,
Oğlu Yusuf'un sesi.....
"Yandım anam mm....."
Titreyen dudaklarıyla yakardı.
"Allah'ım bu acıya dayanamam.
Sen Yusuf'umu,
Sen oğlumu esirge..
Kına yakıp eline,
Davulla,
Zurnayla gönderdim askere.
Yusuf'um daha çok genç.
Ne olur,
Ölmesin.....
Yiğidim yuvasına,
Tabut ile dönmesin.
Al;
Gözlerim görmesin.
Ben öleyim de,
Tek Yusuf'um ölmesin."

*

Göz yaşına karışmış anlından akan teri,
Titreyen elleriyle,
Sıyırdı perdeleri.
Güneşi aradı,
Gece karanlığında.
Tufanlar kopuyordu,
Bahtsız yalnızlığında.
Yerinden fırlayacak gibi çarpıyor,
Kavrulmuş ana yüreği.
Ölmeden Yusuf'unu görebilmekti,
Onun bütün dileği.

*

Kırpmadan gözlerini,

Diredi karanlığa.
Karanlığın ötesinden,
Gelecek aydınlığa.
Gecenin sonunda Sabah,
Bu yolun sonunda yine bir yol;
Şu dağın ardında bir dağ daha var.
Umutla bekleyecekti,
Oğlu dönene kadar.

*

Dudaklarında dua,
Ruhunda elem,
Hüzün.
Sabahı yok mu,
Ya..Rab....
Bu gece neden uzun.
Heyhat.....
Bu gece bitmeyecek.
Hiç sabah olmayacak.
Ayşe anam,
Bahtına,
Hiç Güneş doğmayacak.
Bu,
Gece değil anam.
Gözüne inen perde.
"Yiğit oğlun Yusuf;
Şehit oldu askerde....."

*

"O,
Bizim de Yusuf'umuz.
Şerefimiz,
Namusumuz ve ebedi gururumuz."
Sesin geldiği yana yönelip Ayşe ana,
Uzatarak elini,
Dokundu şapkasına.
Titreyen elleriyle omuzunu kavradı,
Konuşanın komutan olduğunu anladı.

*

"O benim ciğer parem.
O benim ruhum,
Canım.....
Anlat..
Nasıl oldu.
Ne olur komutanım."

*

"Yusuf bizim bölüğün en kahraman neferi.
Bütün arkadaşları onu,
İnanın çok severdi.
Cudi Dağı'nda bir gün,
Böyle bir akşam üstü;
Terörist takibinde,
Asker pusuya düştü.

Yola hakim bir yere mevzilenmiş hainler.
Bunca kana doymadı,
Gözü dönmüş çaniler.
Yağmur gibi yağıyor,
Başımızdan mermiler.
Son mermiyi silaha,
Bismillah diye sürdüm.
O an,
Siperinden bir ok gibi fırlayan,
Şehit Yusuf'u gördüm.
Cudi,
Cudi olalı,
Böyle nida duymadı.
Yusuf'un,
Allah..... sesi,
Dağlarda yankılandı.
Elindeki bombanın çekiverip pimini,
Başlarına çökertti,
Ayıların inini.
Bizi kurtardı ama,
Kendisi şehit oldu.....
Rütbelerin en yücesi,
Şehadet onun oldu.
Ne mübarek anasın ki,
Oğlunu şehit verdin.
Bu gün doğan oğluma,
Onun adını verdim.
Benim oğlum Yusuf'ta vatana feda olsun.
Şehitler ölmen anam.....
Vatanımız sağ olsun.

*

Karanlığın içinden karanlığa bakarak,
Görmeyen gözleriyle,
Etrafı tarayarak;
Yusuf'u.....
Yusufçuğu düşündü.....
Hafifçe gülümsedi.

*

Bir nur indi yüzüne.
Ana keklük misali.
Kanat açıp tanrıya,
Gökyüzü'ne yükseldi.
"Yusuf'um,
Şehidim....." oldu,
Onun en son sözleri.
Yığılıp kaldı garip,
Ve kapandı gözleri...

*

Gün batımında.
Bir bağ bozumunda.
Hava puslumu puslu.
Kalleşler yine pusuda.

Yusuf ile Ayşe ana;
Ebedi uykusunda.....

Celal Odabaş

Toprak

Sen
Toprak.
Bu kadar alçak gönüllü,
Bu kadar müsamahakâr olmak zorunda mısın.
Bunca hakarete
Bunca eza ve cefaya rağmen
Nasıl bu kadar özverili olabiliyorsun.
*

Rüzgâr da savuruyor
Toz..
Yağmurla ıslanıp
Çamur oluyor
Ayaklar altında çiğneniyorsun.
*

Siğinsan bir eve
Yada
Bir insanın elbisesine tutunsan
Pislik muamelesi görüyor
Kazınıp
Silinip
Atılıyorsun.
Bazan
Alçak ca yüzüne tükürüyorlar.
*

Kirlilik üreten şu insanlık
Suyla arıtamadıkları atıklarını
Senin bağrına gömüyor
Kendi temizlikleri uğruna
Seni kirletiyorlar.
*

Tüm bunlara rağmen
Nasıl bu kadar özverili olabiliyorsun.
*

Oysa sen
Sofralarda ekmek
Tencerede yemek
Ağaçlarda meyve oluyorsun.
Sen
Tuğlasın,
Çimentosun,
Yurtsun
Yuvasın.
Ey..Toprak
Anasın sen anasın...
*

Kendini insanlığa adanmış vefakâr toprak.
Bu vasfınla seni
Ak saçlı anama benzetiyorum.
Hiç bir şey istemiyor
Hep veriyorsun.
*

Gerçi insanlar

Sana karşı hep kaygısız kalmadılar.
Senin için savaşp
Sana kanlarını canlarını verdiler.
Şana şiirler yazdı
Övgüler yağdırdılar.
Seni yurt yaptı
Sana
Vatan dediler.
Sonrada dönüp
Yine de kirlettiler.
*

Biliyor musun
Biz kardeşiz seninle
Mayamız aynı çamurdan
Seni hakir görenler
Bir gün bunu fark eder
Şairin dediği gibi
"Topraktan gelenler toprağa döner."
*

Artık vakit geç oldu
Üzgünüm toprak kardeş
Uyumam gerek.
Yarın tekrar görüşürüz.
Uyku yarı ölüm demekmiş,
Şayet hak vaki olursa
Orada buluşuruz.
*

Hoşça kal..
Yurdum
Vatanım,
Ekmeğim..Aşım..
Hoşça kal..Benim vefakâr Arkadaşım..

Celal Odabaş

Uçurum

Senin çaban,
Ekmek parası.
Ben,
Sevda budalası.
Birisini karın doyurur.
Öteki,
Yakar kavurur.
Sen,
Doymaya,
Ben,
Yanmaya talibim.

Celal Odabaş

Vah,Vah....

Bu çiftliğin ağasına ne denir,
İnek kızgın,boğasına ne denir,
Ot bitmeyen doğasına ne denir,
Halimizi gören vah,vah eyledi.

Fareler kilerde kediler damda,
Don vurdu,sebzeler kavruldu camda,
Mutluluk ararız,kederde gamda,
Bu yıl ahvalimiz işte böyleydi.

Biz düştükçe enflasyon da düşüyor.
Dipsiz pencerede yemek pişiyor,
Fukara titriyor,zengin üşüyor,
Lokman hekim bile eyvah eyledi.

Celal Odabaş

Yağmur gözlüm

Yüreğimde tufan koptu yel gibi,
Hasret pınarları coştı sel gibi,
Çevirme yüzünü benden el gibi,
Dünya fani,ömür kısa gel gayri.

Tatlı dile dayanamaz yılan da,
Elbette keramet olmaz yalan da,
Vicdanınla bir başına kalanda,
Ya gel,ya gönülden beni sil gayri.

Yağmur gözlüm,sitem bende,naz sende,
Sevda bende,sevgi neden az sende,
Hiç değilse iki satır yaz sende,
Çok naz aşık usandırır bil gayri.

Celal Odabaş

Yağmur.

Susamış toprağı Doyuran yağmur,
Mevsimi mevsimden ayıran yağmur,
Şimşekle sesini duyuran yağmur,
Pembe tenden sessiz, sessiz akarsın.

Kimi zaman tayfun, sel olan yağmur,
Damla, damla yağıp göl olan yağmur,
Yarin dudağında gül olan yağmur,
Boram, boram hüzün, hasret kokarsın.

Toprağın dinmeyen feryadı yağmur,
Şirin'in hasreti, Ferhat'ı yağmur,
Şemanın göz yaşı rahmeti yağmur,
Ateşler söndürür, beni yakarsın..

Celal Odabaş

Yak beni

Yağmur yağıyor.
Dalıp,dalıp uzaklara,
Nefesimden buharlanmış penceremi ellerimle silerek,
Suya düşen,
Yağmur damlalarının çizdiği,
Haleleri seyrediyorum.
Küçücük bir damla,
Büyüyor alabildiğince.
Toprağa düşen,
Bir tane tohumun,
Bin meyve verdiği gibi.
Sesini dinliyorum,
Kulak verip.
Şimdiye kadar hiç duymadığım bir melodi.
Titriyorum...
Sanki dans ediyor dizlerim.
Tek başıma.
Yapa yalnız..
Hay Allah.
Delimiyim ne.....
Üşüyorum.
Sana olan özlemim,
Gittikçe çoğalıyor.
Özleminle,
Seninle,
Daha çok seninle olmak için;
Üşümek yetmez.....
Islanmalıyım.
İliklerime kadar ıslanmalıyım.
Yüreğime düşmeli damlalar.
Yüreğimde büyümeli haleler.
Özlemin kadar.
Sen ve ben,
İkimiz;
Ne kadar çok ıslanırsam,
O kadar uzun sürer birlikteliğimiz.
Kim bilir,
Belki de uzanıp yanına,
Yalnızlığıma inat;
Güzel bir uyku çeker,
Hasret gideririm düşlerimle.
Bakarsın,
Rüyamda seni görürüm.
İslandım,
Üşüyorum.
Titriyorum....
Yeter artık....
Güneşim ol...
Ateşim ol.....
Isıt beni,
Kurut beni,
Yak beni ey.... sevgili,

Yak beni.....

Celal Odabaş

Yakariş...

“ Kızıma...”

Milletimi vatansız,
Vatanımı ormansız,
Şu dağları ağaçsız,
Bırakma sen Allah'ım.

Yangından felaketten,
Kötülükten zilletten,
Her türlü ihanetten,
Esirge sen Allah'ım.

Kuşlar şarkı söylesin,
Irmak coşsun dinlesin,
Sular sürüklenmesin,
Bağışla sen Allah'ım.

Kağıtla kalem olsun,
Cehalette son bulsun,
Gönlüm sevgiyle dolsun,
Yalvarırım Allah'ım.

Ağaç diksin tüm millet,
Vatanımı cennet et,
Dualarım kabul et,
Kabul et ey! Allah'ım.

Okul şiirleri serisi - Erzurum - 1988

Celal Odabaş

Yalan Dünya....

Yalan bu Dünya'nın temeli yalan,
Var mı hiç huzuru saadeti bulan,
Fırsat kimde ise eyledi talan,
Zalimlere de yar olmadı Dünya.

Helal,haram düşünmedi doldurdu,
Ekmese de harmanı o kaldırdı,
Beytülmalı talan etti saldırdı,
Haramzadeye çar olmadı Dünya.

Fakirin elinden ekmeği kaptı,
Allah'ı unuttu,paraya taptı,
Komşusu aç iken kendi tok yattı,
Mazlumlara hiç var olmadı Dünya.

Celal Odabaş

Yalancı

Git desem de gitmiyor,gel desem gelmiyorsun,
Sevgiden anlamıyor,sevmeyi bilmiyorsun,
Yüreğine yazmıyor,gönülden silmiyorsun,
Dostun sözü acıdır,çok iyi biliyorsun.

Anladım ki sevgilim,ne yolcu ne hancısın,
Sönmüş bir mum alevi,koca bir yalancısın.

Akşam üstü söz verir,sabaha vaz geçersin,
Ekmediğin tarladan bolca hayal biçersin,
Aşk badesi acıdır,bir gün sen de içersin,
Hazan mevsimi gelir,kuşlar gibi göçersin.

Anladım ki sevgilim,ne yolu ne hancısın,
Sönmüş bir mum alevi,koca bir yalancısın.

Hani yaşam kaynağı,nerde hayat pınarı,
Masal gibi dinledin inanmadın,bunları,
Bilirsin sel gitse de bırakıyor kumları,
İnan dilim varmıyor söylemeye bunları.

Anladım ki sevgilim,ne yolcu ne hancısın,
Sönmüş bir mum alevi,koca bir yalancısın.

Celal Odabaş

Yalnızlık

Kap kara geceler yine uykusuz,
Körelmiş hislerim sanki duygusuz,
Umutsuz,çaresiz ama kaygusuz,
Sabahı bekleyen kuşlar gibiyim.

Fırtına kopmuyor,şimşek çakmıyor,
Feryat etsem kimse dönüp bakmıyor,
Aşk ateşi sönmüş yürek yakmıyor,
Sessiz,sessiz akan yaşlar gibiyim.

Güneş bile karanlığı silemez,
Derde meftun olan derman dilemez,
Haktan gelir hikmetini bilemez,
Denizin dövdüğü taşlar gibiyim.

Meftunizadeyim yaban ellerde,
Bir sevda dolaşır durur dillerde,
Çiğ düşen yaprakta,gonca güllerde,
Baharı özleten kışlar gibiyim.

Celal Odabaş

Yaşlılara Masallar.....

Evvel zaman içinde bizim köyün birinde,
Genç bir imam yaşarmış görevliymiş camide.

Çok güzel bir sesi var kıraati çok ala,
Hem ilimsiz allame,hem de biraz ukala.

Köylü onu gerçekten ilim ehli sanıyor,
Saf temiz Müslümanlar, ne söylese kanıyor.

Bir gün şehirden müftü,köye misafir gelir.
Herkes bu misafirin gelişine sevinir.

Kalabalık içinde gözler hocayı arar,
Göremeyince müftü,nerede diye sorar.

"Bazan komşu hocanın ziyaretine gider,
Çok geç kalmaz az sonra oda gelecek" derler.

Biraz sonra kapıdan içeri girer hoca,
Selam verip oturur bir mindere usulca.

"Nerede kaldın" diye sorar müftü efendi.
Şanına yakışacak bir mazeret söyledi.

İmam arkadaşımın ziyaretine gittim.
Kuran-ı Kerim'ini inceleyip düzelttim.

Bu cevap cemaatin göğsünü kabarttı da,
Merak içinde müftü yine sordu hocaya.

Evladım sen Kuran'ın neresini düzelttin.
Söyle de anlayalım doğrusu merak ettim.

"ERRAHMAN" suresini okuyordum Kuran'dan,
"Febieyyü ala irabbikümatükezziban".

Okuyunca sureyi hatayı hemen sezdim,
Bir tanesini koyup diğerlerini çizdim.

Kişi arifse eğer kıssadan hisse alır.
Dersini almayanlar her dem sınıfta kalır.

Celal Odabaş

Yürü Türk Evladı

Yüz yıllık hasretin sonu bayramdır,
Acı,hüzün bitti bu gün seyrandır,
Dikenli bahçeler Gül'dür,Reyhan'dır.

Yürü Türk evladı zafer yakındır,
Turan'a ulaşmak senin hakkındır.

Azatlık ateşi sönmez,ne mümkün;
Birlik beraberlik olmalı ülkün,
Türk'ten başka dostu olmaz,inan ki Türk'ün.

Yürü Türk evladı zafer yakındır,
Turan'a ulaşmak senin hakkındır.

Anadolu haber bekler,söz bekler;
Sevinç yüklü damla,damla göz bekler,
Cana yakın,candan içre Özbekler.

Yürü Türk evladı zafer yakındır,
Turan'a ulaşmak senin hakkındır.

Mevlana'lar,Yunus'lar,Yesevi'ler;
Dua etti tevhit için erenler,
Vatanı Türkistan,özü Türkmen'ler.

Yürü Türk evladı zafer yakındır,
Turan'a ulaşmak senin hakkındır.

Yakın oldu artık bize uzaklar,
Bir,bir yeksan oldu bütün tuzaklar,
Kardeşim,karındaşım Kazak'lar.

Yürü Türk evladı zafer yakındır,
Turan'a ulaşmak senin hakkındır.

Bulutlar dağıldı parlar yıldızlar,
Şölen var,durmayın gelsin Kımızlar;
At üstünde çekik gözlü Kırgız'lar.

Yürü Türk evladı zafer yakındır,
Turan'a ulaşmak senin hakkındır.

Askeran,Şuşa,Hocalı,Ağdam;
Nehirler Kırmızı akıyor kandan,
Ermeni'ye Karabağ olacak zindan.

Yürü Türk evladı zafer yakındır,
Turan'a ulaşmak senin hakkındır.

Azatlığın bedelidir bunca akan kan,

Uğrun da toprağa düştü nice can,
İstiklâl hakkındır,can Azerbaycan.

Yürü Türk evladı zafer yakındır,
Turan'a ulaşmak senin hakkındır.

Kış bitti kavuştuk artık bahara,
Kırım,Tataristan,Taşkent,Buhara;
Gök oğuz,Çavaşistan,Batı Trakya.

Yürü Türk evladı zafer yakındır,
Turan'a ulaşmak senin hakkındır.

Özde bir,gözde bir,sözde biriz biz.
Asya'da,Avrupa'da,arz da biriz biz;
Şiirde,şarkı da,sazda biriz biz.

Yürü Türk evladı zafer yakındır,
Turan'a ulaşmak senin hakkındır.

Dinimiz İslâm'dır,Türk'tür özümüz,
Kalbimiz Beytullah,Kible yüzümüz;
Hamd olsun Allah'a Türk oğlu Türk'üz.

Yürü Türk evladı zafer yakındır,
Turan'a ulaşmak senin hakkındır.

Celal Odabaş